

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

<p>Előfizetési ára: Egész évre 8 K Fel évre 4 - Negyed évre 2 - Egyes szám ára 20 filler.</p>	<p>Felelős szerkesztő: OSZESZLY M. VICTOR.</p>	<p>Laptulajdonos és kiadó: BALKÁNYI ERNŐ.</p>	<p>Kéziratokat nem adunk vissza. Szerkesztőség és kiadóhivatal: BALKÁNYI ERNŐ könyvkereskedésében Alsólendva. A nyitási sora egy korona.</p>
--	---	--	--

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Valami a háziiparról.

Alsólendva, 1911. szeptember 16.

A mezei munkákat immár majdnem mindenütt befejezték. Még a szőlőmunkálatok és a vetés van hátra és a magyar földműves ismét hosszú pihenőre hajthatja fejét. Nem keres semmit, fogyasztja a készet s mire kisüt a tavaszi napugár, elfogyott mindaz, amit terveztes munkával az előző évben keresett, mert a hosszú tél munkátlansága kimerít teljesen anyagi erejét.

Sokat irtak és sokat vitatkoztak már azon, hogy vajjon a hosszú tél napokat milyen hasznos munkával tölthetné el a magyar földművelő, hogy ne vesszen kárba az a temételen életerő, mely a földművelők karjaiban rejtőzik. S háiba, a mi gyári és ipari viszonyainknál fogva okosabban, célra-vezetőbbet a háziiparnál nem tudtak kisűtni. Valóban, a magyar földművelő nem tudja a tél időszakot jobban felhasználni, mintha háziiparral foglalkozva oly módon igyekszik jövedelmre szert tenni, hogy ezzel legalább azt a szükségletét fedezze, amelyre a tél folyamán feltétlenül szüksége van. Ha ezt a célt elérnök, akkor már mindenesetre annyira mehetnek, hogy a magyar földművelő nem enné meg a tél folyamán egész

nyári s tavaszi keresetét, hanem eltehetne valamit a jövőre is s ezáltal a tőkegyűjtés folyamata megindulhatna. Hiszen a tőke-szegény országoknak éppen ebben rejlik rákénjük, hogy társadalmuknak egyes egyedei csupán annyit keresnek, amennyi a megélhetésükre okvetlenül szükséges.

Oroszországnak van jelenleg a legnagyobb háziipara. Évenként milliók és milliók jutnak így a szegény földhözragadt földművelők kezeibe s csak így képzelhető, hogy az orosz nép — dacára hiányos kulturájának — évről-évre gyarapszik, míg a magyar minden élelmessége, minden ügyessége mellett évről-évre szegényedik s kivándorlásra kényszerül.

S minő sok iparága van a háziipari tevékenységnek. Hiszen még a külföld is nagy fogyasztója a kalotaszegi varrottasnak, a csetneki csipkének s mindannak a sok apró-cseprő ügyes holminak, amelyek a tehetséges magyar kezek alól kerülnek elő. Csak egy kis biztatás, csak egy kis segítség kell, míg a kezdet nehézségein átvergődik s meg lenne teremve az, amiből azután egész családok jó egzisztenciája kerülne elő.

De mint minden jönnek, így a háziiparnak is nálunk csak szónokló apostolai

vannak. Tenni nem tesz senki semmit sem érdekeben. Pedig hát jól tudjuk, hogy füsttel nem lehet piros tojást festeni s éppen így szép szölamokkal nem lehet a magyar kivándorlás egyik legnagyobb okozóját, a szegénységet és földhétség megcsüszentni.

A társadalom egyedül sem elegendő arra, hogy ezeken a bajokon segítsen. Noha sokat lendíthet az ügyön, de egyedül gyenge ilyen elhatalmasodott baj orvoslására. Nálunk — sajnos — még mindig a kormány segítségére szorul minden olyan országos akció, mely végeredményében a társadalom hasznát mozdítja elő. Ott kell tehát sürgetni a segítséget. Onnan kell kiindulnia annak a mozgalomnak, mely végre megteremti a magyar háziipart, de nem olyan mértékben, mint ahogyan azt most művelik, hanem olyan terjedelemben, mely azután hatásában annak jóságát mihamar érezteti.

A társadalomnak kell tehát, ha már saját erejéből nem képes a magyar földműves szomorú sorsán enyhíteni, oda hatni, hogy a kormány végre vegye kezébe ezt az országos fontosságú és a magyarság tovább-fejlesztésére nélkülözhetetlen kérdés sűrűs és hatásos megoldását.

Szántottam, vettem...

Szántottam, vettem,
 De nem aratok,
 Te is molnár sutba
 Dobd a garatot...
 Hjóba farszöttam
 E két munkás kart...
 Két kezevel veri
 Isten a magyart!

Metszettem, kötöttem,
 Tőket kaptam,
 De szőlőt a tőken
 Alig találtam;
 A csutorám, hordóm
 Csak levegőt veri...
 Két kezevel veri
 Isten a magyart!

Napszámot szolgáltam
 S mit érte kaptam;
 A végrehajtonak
 Adóba ádтам;
 Fekete kenyermem
 Csak pár napra tart...
 Két kezevel veri
 Isten a magyart!

Hej, de több az adó,
 Mint rá kötöttem,
 Dobra verik a kis
 Házat fölöttem;
 Hol lakom majdn addig,
 Mig a zord tél tart?...
 Két kezevel veri
 Isten a magyart!

Kicsi házam előtt
 Van egy akácfa,
 Jó lesz vadorbótnak
 Az egyik galyja;

Vandor-utat járok,
 Mig erőmből tart...
 Két kezevel veri
 Isten a magyart!

ÍJ. REVERENCIS ISTVÁN

Falusi történet.

— Gazd'uram, adja ki a bérémet!...
 — Miért te?
 — Másfelé akarok szerencsét próbálni.
 — Hát miért, fiam? Nincs jó helyed nálam?
 — A' biz' jó. De hát csak adja ki a bérémet...
 — Tán kieszélte a fizetésedet?
 — A' biz' elég.
 — Vagy az ellátással nem vagy megelégedve?
 — Hát akkor mi bajod?
 — Más.
 — Ha'lám.
 — De biz' én nem mondhatom meg.
 — Nem-e?
 — Nem a'.
 — Válik megbántott? Én?
 — Nem.
 — Az asszonyom?
 — Nem.
 — Sok a dolog?
 — Elég erőm vagyok.
 — Hát akkor meguntad nálunk?
 — Nem biz' én.
 — Akkor mi az ördögöt akarsz? Mi bajod?
 — Semmi.
 — Ejnye, a Pilátusodat! szólj már, no...

— Nem szólok biz' én.
 — No, e' már tréfának is sok!
 — Nem tréfa biz' a'. Adja ki a bérémet.
 — Miért?
 — Másfelé akarok szerencsét próbálni.
 — Mondd meg, miért mész el, különben egy vörös krajcárt se látsz a bérédből.
 — Már meg osztán miér' ne látnék?
 — Szavamát állom.
 — Rászolgáltam.

Tudom, fiam. Megérdemled, de legalább mondd meg, hogy miért mész el. Szegénylenem, ha esztendő derekán hagyjal itt. Azt mondanák, no, ez is egy jóféle nagyzárda! A cselédei ádott esztendőközépen ott hagyják. Legalább tudjam...
 — Nem mondom meg, gazd'uram.
 — Miért te?
 — Azér', mer' megharagszik.
 — Ne légy bolond. Akkor nem kérdezném.
 — Megmondjam-e?
 — Meg, meg.
 — Hát, ... izé, ... no, hol is kezdjem?... Hát csak azér', meri szeretem a gazd'uram lányát!
 — Mit? kit?
 — A gazd'uram lányát!
 — Melyiket?
 — Hát csak egy van.
 — Ne mókázz, Jancsi!
 — A' már ugy van.
 — Hm, ... hm, ... Aztán miért szereted?
 — Mer' hát szemrevaló.
 — A csilgatókatok!...
 — Gazd'uram, adja ki a bérémet.
 — Hm, ... hm... Hát ő szeret-e?

Egyről-másról.

A letenei vasutverv a megyebizottság előtt.
— Néhány szó az ovodáról.

A zalavármegyei törvényhatósági bizottság — mint előrelátható volt — megadta a végső kegyelemelőfészt a letenei vasutnak. Kimondotta mult heti közgyűlésen, hogy fedeztet hiányában nem segíetheti a vasutat. Ezzel aztán végleg le is futtak ennek a szerencsétlen, sokat hánytvetett, jobb sorsra érdemes vasutvervnek, amelynek megvalósítását évtizedeken át hiába várta kormányoktól, bizottságoktól, megvetől. Először az istenben boldogult Hieronymi miniszter tette rá a kezét a letenei vasut torkára, akkor, midőn megtagdotta tőle a kormányegységet azzal az indokolással, hogy az nem szolgálja eléggé a vidék érdekeit. Ez volt az első s úgy látszik, a legnagyobb akadály. Ezt a nagy akadályt aztán a vármegye azert akarta legőnyöni, hogy megszavazott a vasut céljaira 300.000 korona hozzájárulást s ezt az összeget egy percentsé pótlékban szándékozta a megye adózó polgáraitra kivetni. De ez sem sikerült. A miniszterium nem hagyta jóvá a megye határozatát, úgy vélekedvén, hogy ezzel a megye egész pótdávó-jogát kimerítene, pedig újabb pótdávó-kivetése egyéb célokra is szükséges lehet. Tehát se kormánysegély, se megyei segély. Még csak egy mód volt arra, hogy ez a nyomorult vasut megépüljön. Az t. i., ha a f. hó 12-iki megyebizottsági közgyűlés kérselt vagy talált volna valami titulus a letenei vasut segélyezésére. A 12-iki közgyűlés azonban nem törte sokat a fejét azon, hogy honnan lehetne pénzt szerezni, hanem egyszerűen elfogadta az állandó választmányának oly értelmi javaslatát, hogy a vasut fedezet hiányában nem segíeyezhető. Ezzel aztán befellegzett a letenei vicinek s befellegzett mindnyájunknak, akik elég mérészek voltunk ennek a vasutvervnek jövőt, szép jövőt jósolni. Agó tehát letenei vasut, amely most már végérvényesen, feltámadhatatlanul meghalt, még mielőtt megszületett volna. Circumderunt me...

A tűzoltó-szertár szomorú állapotáról írunk a mult héten s mert benne vagyunk a szertár-épület csepülésében, a viláért sem tudnánk megállni, hogy ne beszéljünk az ugyanabban a

házban levő városi ovodáról. Pukkasztóan komikus lenne, ha nem lenne szomorú dolog, hogy a város nem talált külön helyet az ovodájának, mint azt a nedves, siralmas kinezésű viskót ott a felső utcában, ahol a tűzoltók szertára is szégyenkezik. Mi, szegény tapasztalatlanok, eddig úgy képzeltek egy város közigazgatását, hogy mikor pl. ovodát csinálnak, kiválasztanak egy erre alkalmas szára-z helyiséget s azt a szükséghez képest bebutorozva, ezzel megadják neki az ovoda jellegét is. De úgy látszik, Alsólendva meg megtanítan bennünket a városi közigazgatásra. Alsólendván egyszerűen kiválasztották a legnedvesebb, legpenészesebb, legrozogtobb, tehát legeszegetlenebb házat és oda tették az ovodát, a közegészségügy nagy dicsőségére. És azok a szegény gyermekek, akikkel a beiratások leszurkoltatták az egyfortint, ezért az egy fortintért sok mással egyetemben kaphatnak a város jövőtől — tudójai is. Lapunk hasábján már több ízben ígyeztünk hűven lefesteni az ovoda belső világát, abban a reményben, hogy ily módon sikerül az illetékesek figyelmét az ovodára ráterelni. Az ovoda azonban ennek dacára még is áll ott, akkor előbb és úgy, ahogy előbb. És állni is fog mindaddig, míg valami nagyobbcska szélvihar romokba nem dönti és akkor majd nem lesz, ahol tönknyomorítsa a város a gyermekeinket. Minden városnak erkölcsi kötelessége a lakói egészségére figyelni és kezszeres kötelessége a gyermekek egészségét szem előtt tartani. Ezt a kötelességet azonban nem akarják nálunk ismerni. Vagy akarják? Szépen akarják!

Az aranyer győztesítésére az orvosok százelet módot ismernek, de mindannyian egyetértenek abban, hogy a bántalmak és az ezt okozó szokványos székrekedés megszüntetésére egy 4—5 hétig tartó **Ferenc József** keszervíz ivás a legmegbízhatóbb eljárás. A kura nagyon egyszerű és kellemes. A beteg rendszer életmóda folytatása mellett reggelientől éhgyomorral, esetleg 1 pohár valódi „Ferenc József”-vizet iszik. A baj a legtöbb esetben hamar meg fog szűnni, a nyomott közérzés azonban biztosan már néhány nap múlva kellemesé fog átváltozni.

— Mit mond kiend, édes apám?
— Jöszte ki a kamarából.
— Nem én. Szégyenlem magam!
— Jösz no. E'ég nagy leány vagy.
— Itt vagyok, édes apám.
— Azt mondja Jancsi, hogy szeret.
— Tu — a — dom ...
— Honnét?
— Honnét? Az este mondta, mikor a boci-kat fejtük.
— Ej, Jancsi, Jancsi ...
— Mit parancsol, gazd' uram?
— En semmit. De nagy fába vágát.
— Tudom, gazd' uram. Hát legyen olyan jó, adja ki a bérlem.
— Várj egy kicsit. Anikó, te! Szereted-e a Jancsit?
— Ne bolondozzon, édes apám!
— No, no. Szereted-e?
— Hát ...
— Igen-e? nem-e?
— En... én... igen ...
— Nagyon?
— Na — a — gyon ...
— Gazd' uram megcsavarja szürke fejét és egyszerű hangon rindja:
— Hát akkor maradj itt, János, ha kedvedre van. Anikó neked adjuk, senki másnak.
— Jancsi nagyon néz. Bokáit összeülti egyszeribe és bátorítalan léptekkel megy a mosolygó öregekhez.
— Jó szolgálja leszek én gazd' uramnak ...

Utazások Alsólendván.

Itca: Al-Sólen-Dvay.

IV. ut.

— Piku! — kiálték benszülőlt szolgál után
— Itt vagyok, tekintetes ur.
— Rendben van minden?
— Azszandom.
— Mi az, mit mondtál?
— Mondók, hogy rüdbönd.
— No jó; akkor indulhatunk
— Hát?
— Mi az? Te ember, ma nem értekel!
Milyen nyelven beszélsz velem?
— Magyarul, lendvai delikáteszben.
— Talán dialektusban?
— Fenty ott egye, akármí. Hova menünk?
— Ma, édes Píkum, így szives engem elvezetni a lendvai ligetbe, a parkba, a sétányba, vagy nem tudom én, mi van nálátok.
— En sem tudok illesmírni, de maj meg-nézem a zu' Frájerét, talán kappni.
— Mi az a „zu' Frájer”?
— Bót.
— Te szegény, hiszen azt nem bolthan árulják, az kint van a „nagytermeszt báj-ólen.” Azt kérdem, nines-e nálátok olyan hely, ahol sétálni, pihenni lehet!
— Honne vóvó? Itt van a zaszfalt.
— De ahol hüselni is lehet?
— Ott van a városaháza, a bíróságí épületbe, meg a bors-Píkum, úgy érts meg, valami zöldet akarok találni a városban.
— Szörni ember vagy! Érts meg, valami zöldet akarok találni a városban.
— Ja? Akkor olvassa el Al-Sólen-Dvaynak a cikkeket a Híradóban és nézzen a tükörbe.
— Píku, te egy szemtelen fráter vagy! Mindjárt kapsz egy pofont.
— Ja; akkor beszúntetnem a munkát és a templomteri „fasor”-ban felütöm a sztrájkantját és nyelek port.
— Mit beszélsz?... Faszor?... Hol van? Hiszen erről beszélték!
— Ja? Hát mér nem beszél? Néma gyөрöknek meg a zannya se érti a szavát. Hát mennyünk!
A portengereben elcsónakáztunk a templom-terre, az u. n. „fasor”-ba.
— Na itt van! — szólt szolgálám, mikor odaértünk.
— Hát ez a ti parkotok? ez a ti ligetek és sétányok?
— Ez. Hanem most már kérdem érteni, mit kérdeszt a zur! Ugy-e, ollan parokról beszélt?
— Miről te?
— Parokról.
— Mi az, te?
— Hát ott lakik a pap.
— Parokiát gondolsz?
— Azt.
— Hát én nem azt gondoltam, te pedig számar vagy! De menjünk tovább ...
Leevezünk a Kanizsa-utca felé. Ott a szögleten — szemközti a „Koronával” — látok árnyas lombot s gyönyörű fákat.
— Ott a ligeti park, a liget! Ujjé a liget?
— Aje... a je! Púbia. Az a zuradalmi kert.
— Míi?
— A zuradalmi kert. Hanem azért más már tudom, miről beszélt előbb a zur. Ja, ollan csak-ugyan nincs minálunk.
— Hát ez mi?
— Ja ez a hercegé.
— Hát nem lehetne az töie elkérni a közönségnek, a közegészség és egyéb szempontból?
— Hát tudom én?
— Hát nem tudod?
— Hát tudom? Persze, hogy persze. Tudom hát. Jövekre jár le a jelenlegi bérlet, a város kivethetné bérbe a hercegét, azian rendezhetné; mer hogy az most úgy se hóg semmit a konyhára, így meg használna a köznek. Hát nem?
— Hát nem?
— Dehonnem.
— Igazad van. Bérbe kellene venni. S ahogy én gondolom, a herceg — tekintve a közcélt — olcsón, vagy talán ingyen is átengedné a kertet a városnak vagy a szépitő-egyesületnek. Csakhogy persze azt ó maga nem kínálja, hanem nektek kellene mozgatni érte a szátokat.
— 'Sze ez az! Ezt beszéltm én is. Csakhogy minket nehéz ám megmozgatni!
— Tudom, tudom, — sóhajtottam szomoruan,

— Egyik eszemmel azt gondolom, hogy igen; a másik eszemmel azt gondolom, hogy: nem
— Hm, hm... S ezér' akarsz elmenni?
— Ezért biz' a'. Nem olyan nagamlajta szegény legénynek való a gazd' uram lánya. El-megyek, ellelejek.
— Hm, hm... Gyere be. Ha nem akarsz maradni, kiírtelék.
Gazd' uram tündöve nyit a házba. Jancsi szomoruan kullug utána. Jámborúl köszön s azt követi beteszni. Anikó is benn van. Éppen kovászt javít. Jancsira nevet s Jancsinak még a tüle hegye is elvörösödik.
Gazd' uram megáll az asszonya előtt s meggyászru pipáját megtölti négyessel, meggyújtja és szípkövére mondja:
— Hallod-e, asszony! Jancsi el akar menni.
— Tán csak nem?!
— El bizony.
— Aztán miért?
— Mert szereti Anikót...
— Anikót?
— Azt.
Anikó olyan lesz, mint a cseppentett piros vér. A kovászt nagy hirtelen az asztalra teszi s meg
— Az öregek összenéznek. Az asszony kérdi:
— Ezért akarsz elmenni, fiam?
— Ezér'. Szegény legény vagyok s Anikó nem lehet a párom, néménasszony.
Gazd' uram bekiált a kamarába:
— Anikó...

Az erdő titka.

Agyonlőtt vadász.

— Saját tudósítónktól. —

Még a múlt hónap második napján történt, hogy a városunktól nem messze eső első szemenyei erdőben agyonlőtt találták Vranovics Tamás damásai (Domasinec) ismert vadászát. A megindított csendőri nyomozás folyamán kiderült, hogy Vranovicsot úgy lőtték agyon, még pedig minden valószínűség szerint kedvenc foglalkozása: orvadászat közben, mert mellette fektet a fegyvere is.

A dobri-i csendőrség ezen az alapon kutatómunkát kezdett a gyilkos után, ez azonban korántsem ment könnyen. A gyilkos nem hagyott maga után semmi nyomot s a gyilkosság is olyan korán a hajnali órákban történt, hogy tanúja sem lehetett a véres esetnek. A csendőrség tehát képtelen volt azzal beérni, hogy egyelőre csak a sötétben tapogatótt, míg nem a véletlen rávezette a gyilkos nyomára.

Napok, sőt hetek mulottak el a véres eset óta, mikor a nyomozást teljesítő csendőrök érdeklődni kezdtek azok után, akikkel Vranovics együtt szokott vadászni. Ki is nyomoztak két vadászot, névszerint Tökölői Jeromos és Perász István, akikről beigazolódtak, hogy Vranovicssal együtt szokták pusztítani a szemenyei erdő vadait. Tökölit és Perászt tehát becitálták a csendőrségre és ott a két embert faggatni kezdtek a gyilkosságra nézve. A két vadász keitősbetűtlen tiltakoztak az ellen, mintha részükről volna a gyilkosságban, de mikor a csendőrök azt kérdezték tőlük, hogy hol tartózkodtak a gyilkosság idejében, mindketten szörnyen zavarba jöttek s nem tudtak elfogadható magyarázatot adni.

Tökölit és Perászt ezután a csendőrök leartóztatták és bekísérték a kir. járásbírószög fogházába. Itt hat napig, a ny 6-ig álltak vizsgálattal fogságban, amikor Tökölői Jeromos beismerte, hogy ő lőtte agyon Vranovics Tamást. Tökölői azt védekezett, hogy — a szöلبه igyekezvén, az erdőn vív keresztül az utjok, ahol vadászni kezdtek. Vadászat közben véletlenül lőtt meg társát, mikor egy szép nagy szarvast akart elejteni. A valószínűség azonban az mellett bizonyít, hogy Tökölői nem véletlenül, hanem gyilkos szándékkal lőtt Vranovicsra, akire valamért haragudhatott. Perász állítása szerint nem volt jelen a gyilkosság alkalmával, de azért — Tökölivel együtt — őt is fogva tartják a vizsgálat érdekében.

HIREK.

— **Személyi hír.** N. a gy. Albert, az Esterházy hercegi hitbizományi uradalom kormányzója, az elmúlt hét több napján városunkban időzött hivatalos ügyekben.

— **Mándy Samuel Alsólendvái.** Kántorjánosi Mándy Samuel, a baranyaszentlőrinci kerület országgyűlési képviselője, földbíróként és alsólendvái-nemphy uradalom bérleje, pénteken automobilon városunkba érkezett. Innen rövid időzést után Lentibe ment át, ahol lapunk zártkörű is tartózkodik.

— **Csendőrségünk szemléje.** Róma y Béla, székesfehérvári csendőrkérlelti törzsiszt, csendőr-őrnagy, folyó hó 14-én városunkba érkezett s másnap szemlért tartott a helybeli csendőrség felett.

— **Főuri eljegyzés.** Belatinról jelentik: Az ősi battányfalvi (rakicsányi) kastélyban főúri nász készült. A család szép virágzálat, néhai Saint Julien Kelemen gróf salzburgi helytartó és neje, Bathányi Georgina grófnő leányát, Saint Julien Iona grófnőt eljegyezte Dürckheim Alfréd gróf nagybíróként, az osztrák főnemeség egy előkei tagja.

— **Egyházmegyei hír.** Novák Desző szepetneki segédekészlet a szombathelyi harmadik rendszeresített hitoktatói állásra kineveztek. Helyébe küldették Sütő Ferenc csesztregi segédekészlet, ennek helyébe pedig Csesztregre Bedics Mihály új áldozar jon.

— **Kinevezés.** A m. kir. igazságügyminiszter Berkes Béla zalaegerszegi kir. törvényszéki díjnokot a korméndi kir. járásbírószög irnokká nevezte ki.

— **Eljegyzés.** Fehér Ferenc budapesti műszálos eljegyezte Toma Erzzi kisasszonyt Alsólendván.

— **Áthelyezés.** Legény Elemér alsólendvái Máv. hivatalnok, lapunk jeles-tulaj szorgalmas munkatársát, a szombathelyi üzemelőt a m. kir. államvasutak Budapest—Győr—Fehérgy—gráci fővonalának Szentgotthárd állomására helyezte át.

— Legény Elemér két esztendővel ezelőtt került vasuti állomásunkra s ez alatt az idő alatt nagy-számú ismerősre és jóbarátja tett szert, akik most bizonyára ösztönien fájjalják a nem közönséges műveltségű fiatalember távozását. Legény Elemér állandó nagy elfoglaltsága dacára is tudott magának időt szakítani arra, hogy jőbarátai számát szaporítsa s részt vegyen a társadalmi életben, és ami ideje még azon telteki maradt, azt lapunknak, a d. dolgozatát mindenkori szívesen fogadó olvasó-közönségünknek áldozta fel. Munkatársunk távozása nagy veszteség aranyifjúságunkra nézve is, melynek ő egyik szimpatikus, kedvelt tagja volt, de a legnagyobb veszteség bennünket ért, akik ezután mondunk neki ösztöne istenhozzádott, kívánva neki, hogy pályáján kísérje a szerencse állandó csillaga s eközben tartsa meg lapunkat, melynek — hisszük — továbbra is hűségese munkatársára marad, kedves emlékezetében.

— **Vasuti hír.** A Szentgotthárdra áthelyezett Legény Elemér pótlására a szombathelyi üzemelőt Albert Ferenc forgalmi díjnokot helyezte állomásunkra.

— **Csizsek Károly — igazgató.** Mint örömmel értesültünk, Csizsek Károly lendvashozfalu tanító, a népvelés egy régi munkása, igazgatóvá avansált. A tanfelügyelő ugyanis jeirt Csizseknek, hogy a valás- és közoktatás-ügy miniszter E. ösi szeptember 1-én kelt 46027. sz. rendeletével, évi 200 korona igazgatói pótlék élvezete mellett — érdemeinek elismeréséül — igazgatóknak nevezte ki.

— **Beitöltött állatvadász.** A Cserföldön (Cserencsók) és környékén fellépett száj- és körfomjás miatt a holnap, azaz hétfőn Cserföldön megtartandó országos vásárra a hasított körmü állatok felhajtását Arvay Lajos alispán megiltotta.

— **Izr. istentiszteletek sorrendje.** A helybeli izraelita templomban az istentisztelet a f. hó 17-ikén megkezdődő bibliai (Szeliósz) napokon és az utának következő nagy ünnepeken az alábbi időpontokban veszik kezdetüket: Szeliósz az első napon és Erev Rósháson napján, azaz szeptember 17-én és 22-én reggel 5 órakor; Szeliósz a többi napokon reggel 6 órakor; Sächárisz Rósháson két napján, szept. 23-án szeptember és 24-én 6 órakor; Muszáf Rósháson két napján d. e. 9 órakor; Mincha Rósháson két napján délután 4 órakor; Mincha Erev Jómkiponok délután 1/2 órakor; Mincha Erev Jómkiponok napján október hó 1-én délután 3 órakor; Kol Nidre délután 1/2 órakor.

— **Tüz az ivánkői erdőben.** Kedden délután 1 órakor hirtelen almarizott tűzoltóknak. A tűzoltók a városunktól mintegy 3 km. távolságra fekvő u. n. ivánkői erdőhöz hívták, amely ismeretlen okból kigyulladt. Mire azonban tűzoltóink kiértek, a könnyen veszedelmesen változó tüz elaludt. Az erdőből, amely a közbizottság tulajdona, körülbelül két holdnyi területen elégett.

— **Uj balatoni telefonállomás.** A pécsi posta- és távirat-igazgatóság értesítette szent Balaton mellett Lelle és Balatonfűred között fekvő Szárszó községben a keresk. miniszter által engedélyezett telefonközpont megnyit.

— A muraszombati követ becsülete. —

A múlt évi általános választások alkalmával Muraszombatan és a kerületben, mint egyébként, gombamódra termelt a kortesnő, az egyik kortesnőben úgy váltott a rim, mint az inkriminált mondat állítja, hogy Hartner Géza vaskereskedő, a muraszombati kerület követe, megcsalta dr. P. orkófal Mihály celdómóki ügyvédet, volt képviselő-jelöltet is. A választás után Hartner Géza egyenesen a szombathelyi kir. törvényszékre szaladt, ahol sajtóügyi felelőst tett a csipős vers szerzője ellen. A szerző azonban nem sikerült kinyomozni, a bíróság tehát a fokozatos felelősség alapján Balkányi Ernő nyomdatulajdonos, lapunk kiadója ellen indította meg az eljárást, mert a vers kiadónak muraszombati nyomdájában nyomtatott. A törvényszék vádatnása azonban meg a mult esztendőben megszüntette az eljárást Balkányi ellen. Hartner Géza, akinek nagyra fájhatott a kortesnő, feltolyamodással elt a győri kir. táblához, a mely Balkányit vád alá is helyezte. — Ebben az ügyben a főtárgyalást szombaton, f. hó 9-én tartotta meg a szombathelyi kir. törvényszék. A büntető tanácsban dr. Kovács Gyula elnökölt, szavazóbírák voltak dr. Gyay Frigyes és dr. Havasy Béla. Hartner Géza, bár egész nap Szombathelyen tartózkodott, nem jelent meg a tárgyaláson, hanem dr. Geszner Imre szombathelyi ügyvédet képviseltette magát. Balkányi védelmét Czifrák János dr. muraszombati ügyvéd látta el. — A bíróság felolvastatván az inkriminált kortesnőfát, Balkányi kihallgatásával folytatta a tárgyalást. Balkányi kijelentette, hogy nem éri magát büntetésnek. Ő Alsólendván lakik, a kortesnő pedig muraszombati nyomdájában lett kinyomtatva, így csak a vers kinyomtatása után szerzett arról tudomást. A vers szerzőjének kiletét nem tudja s azt sem, miként került nyomdájába a kézirat. De egyébként is csodálja, hogy Hartner Géza sérelmesen tartja ezt az ártatlan kortesnőt, holott amikor az újságok megírták róla, hogy eladta magát 25 ezer koronáért a munkapártás s aztán cserbenhagyta a pártot, csak egy szóval sem tiltakozott a súlyosan difamáló közlemények miatt. — Ezzel befejezést is nyert a bizonyítási eljárás és a bíróság Geszner ügyvéd vád- és Czifrák ügyvéd védbeszéde után meghozta ítéletét, melyben Balkányi Ernőt a fokozatosság elve alapján, az enyhítő körülmények figyelembevételével, rágalmasz vétsége miatt 30 korona fű- és 20 kor. mellékbüntetésre ítélte és elmarasztalta a perköltőség megfizetésében. Balkányi és védője természetesen feleltek az ítélet ellen.

— **Tanügyi kinevezés.** Horváth István káptalani helynök Nemethy János bántornai kortartanított, a tanügy terén kifejtett sz. évi eredményes működésének elismeréséül, valamint hogy az iskolavezetéségyöntöltő legyen, igazgatótanítónak kinevezte.

— **Zalavármegye közgyűlése.** Zalavármegye törvényhatóság bizottsága hétfőn és folytatódóan kedden tartotta szeptemberi rendes közgyűlést Arvay Lajos alispán elnökelete alatt. A közgyűlés legfontosabb tárgya az állandó választmányának lapunkban is ismertetté javaslati volt, a verses híres átiratok vonatkozásig. Az állandó választmány javaslatához előlének B. s. n. y. G. Á. Á. orsz. képviselő szólt. Beszédében felhívta a közgyűlést, hogy az állandó választmány javaslatához képest, Versec városnak azt az átiratot, mely tiltakozik az obstrukció ellen, tegyek írtatrab. Indítványozta, hogy a közgyűlés tiltakozzon a katonai javaslatok ellen és követelje az általános, egyenlő és titkos választójog törvénybe iktatását. A közgyűlés Bosnyák Géza indítványát többek hozzájárulása után elfogadta. A közgyűlésen felelőszólt Eitner Zsigmond országgyűlési képviselő is, aki tiltakozott azon rágalom ellen, hogy ő nem akarja ösztönien az általános, egyenlő és titkos választójogot. — Ezután az argentinai húsbuzhatal ellen tiltakozott a közgyűlés, majd pedig kisebb-nagyobb megyei ügyek tárgyalására tértek át.

Egyről-másról.

A letenei vasutverv a megyebizottság előtt.
— Néhány szó az ovodáról.

A zalavármegyei törvényhatósági bizottság — mint előrelátó hatóság — megadta a végso kegyelemfófest a letenei vasutnak. Kimondotta mult heti közgyűlésen, hogy fedeztet hiányában nem segíyezheti a vasutat. Ezzel aztán végleg le is futjak ennek a szerencsétlen, sokat hánytvetett, jobb sorsra érdemes vasutvervnek, amelynek megvalósítását évtizedeken át hiába várjuk kormányoktól, bizottságoktól, megyéitől. Először az istenben boldogult Hieronymi miniszter tette rá a kezét a letenei vasut torkára, akkor, midőn megtagadta tőle a kormánysegélyt azzal az indoklással, hogy az nem szolgálja eléggé a vidék érdekeit. Ez volt az első s ugy látszik, a legnagyobb akadály. Ezt a nagy akadályt aztán a vármegye azzal akarta legyőzni, hogy megszarvazott a vasut céljaira 300.000 korona hozzájárulást s ezt az összeget egy percents pótlékban szándékozta a megye adózó polgáira kivetni. De ez sem sikerült. A miniszterium nem hagyta jóvá a megye határozatát, úgy vélekedvén, hogy ezzel a megye egész pótdótkivető jégótkimerített, pedig újabb pótdótkivetés egyéb célokra is szükséges lehet. Tehát se kormánysegély, se megyei segély. Még csak egy mód volt arra, hogy ez a nyomorult vasut megépüljön. Az t. i., ha a f. hó 12-iki megyebizottsági közgyűlés keresett vagy talált volna valami titulus a letenei vasut segélyezésére. A 12-iki közgyűlés azonban nem törte sokat a fejét azon, hogy honnan lehetne pénz szerezni, hanem egyszerűen elfogadta az állandó választmányok oly értelemit javaslatát, hogy a vasut fedeztet hiányában nem segíyezhető. Ezzel aztán betellegzett a letenei vicinek s befellegzett mindnyájunknak, akik elég merészek voltak ennek a vasutvervnek jövőt, szép jövőt jósolni. Agó tehát letenei vasut, amely most már végvárnyesen, feltámadhatatlanul meghalt, még mielőtt megszűléttél volna. Circumdederunt me...

A tűzőlő-szertár szomorú állapotáról írtnak a mult héten s mert benne vagyunk a szertár-épület csepülésében, a viláért sem tudnánk megállni, hogy ne beszéljünk az ugyanabban a

— Egyik eszemmel azt gondolom, hogy igen; a másik eszemmel azt gondolom, hogy: nem — Hm, hm... S ezér' akarsz elmenni? — Ezért biz' a'. Nem olyan magamfajta szegény legénynek való a gazd' uram lánya. Elmegyek, ellelejek. — Hm, hm... Gyere be, ha nem akarsz maradni, kifizetlek.

Gazd' uram tűnőve nyit a házba. Jancsi szomoruan kullog utána. Jámborul közösen s az ajtót beteszti. Anikó is benn van. Eppen kovászt kever. Jancsi a nevet s Jancsinak még a tüle hegye is elvörösödik.

Gazd' uram megáll az asszonya előtt s meggyászru pipáját megtölti négyessel, meggyújtja és szipalkolva mondja:

— Hallod-e, asszony! Jancsi el akar menni. — Tán csak nem?! — El bizony. — Aztán miért? — Mert szereti Anikót... — Anikót? — Azt.

Anikó olyan lesz, mint a cseppentett piros vér. A kovászt nagy birtelen az asztalra teszi s meg sem áll a kamarájá.

Az öreg összenek. Az asszony kérdi: — Ezér' akarsz elmenni, fiam?

— Ezért szeretni vagyok s Anikó nem lehet a párom, némmasszony.

Gazd' uram bekiált a kamarába:

— Anikó...

házban levő városi ovodáról. Pukkasztóán komikus lenne, ha nem lenne szomorú dolog, hogy a város nem talált külön helyet az ovodájának, mint azt a nedves, siralmas kinezésű viskót ott a felső utcában, ahol a tűzőlők szertára is szégyenkezik. Mi, szegény tapasztalatlanok, eddig úgy képzeltek egy város közigazgatását, hogy mikor pl. ovdát csinálnak, kiválasztanak egy erre alkalmas száraz helyiséget s azt a szükséghez képest bebutorozva, ezzel megadják neki az ovoda jellegét is. De ugy látszik, Alsólendva meg megtanintu bennünket a városi közigazgatásra. Alsólendván egyszerűen kiválasztották a legnedvesebb, legpenészebb, legrozogabb, tehát legeszegetlenebb házat és oda tettek az ovodát, a közegészségügy nagy dicsőségére. És azok a szegény gyermekek, akikkel a beiratások leszurkolatták az egyfintort, ezért az egy forintért sok mással egyetemben kaphatnak a város jóvólából — tudóbajt is. Lapunk hasábjain már több ízben ígyekeztünk hivat lefesteni az ovoda belső világát, abban a reményben, hogy ily módon sikerül az illetékesek figyelmét az ovodára ráterelni. Az ovoda azonban ennek dacára máig is áll ott, ahol előbb és ugy, ahogy előbb. És állni is fog mindaddig, míg valami nagyobbcska szélvihar romokban nem dönti és akkor majd nem lesz, ahol tönkrenyomorisra a város a gyermekeinket. Minden városnak erkölcsi kötelessége a lakói egészségére figyelni és kétszeres kötelessége a gyermekek egészségét szem előtt tartani. Ezt a kötelességet azonban nem akarják nálunk ismerni. Vagy akarják? Szépen akarják!

Az aranyer gyóytására az orvosok százfélé módot ismernek, de mindannyian egyetértenek abban, hogy a bántalmak és az ezt okozó szokványos székrekedés megszüntetésére egy 4—5 hétig tartó **Ferenc József** keserítív ivás a legmegbizhatóbb eljárás. A kura nagyon egyszerű és kellemes. A beteg rendszer életoáda folytatása mellett reggelienként éhgyomorra $\frac{1}{2}$ csésze 1 pohár valódi „Ferenc József”-vizet iszik. A baj a legtöbb esetben hamar meg fog szűnni, a nyomott közérzés azonban biztosan már néhány nap múlva kellemesé fog átváltozni.

— Mit mond kiend, édes apám? — Jöszte ki a kamarából. — Nem én. Szégyenlem magam". — Jösz no. Féig nagy leány vagy. — Itt vagyok, édes apám. — Azt mondja Jancsi, hogy szeret. — Tu — a — dom... — Honnét? — Honnét? Az este mondta, mikor a bicak fejtük.

— Ej, Jancsi, Jancsi... — Mit parancsol, gazd' uram? — Tudom. De nagy fába vágát. — Gazd' uram üdram. Hát legyen olyan jó, adja ki a bérétem. — Várj egy kicsit. Anikó, te! Szereted-e a Jancsit?

— Ne bolondozzon, édes apám! — No, no. Szereted-e? — Hát... — Igen-e? Nem-e? — En... én... igen... — Nagyon? — Na — a — gyon...

Gazd' uram megcsavarja szürke fejét és egyszerű hangon riondja:

— Hát akkor maradj itt, János, ha kedvedre van. Anikót neked adjuk, senki másnak.

Jancsi nagyot néz. Bokáit összehúti egyzseribe és bátorian léptekkel megy a mosolygó öregekhez.

— Jó szolgálja leszek én gazd' uramnak...

Utazások Alsólendván.

Itta: Al-Sóten-Dvay.

IV. ut.

— Piku! — kiálték benszüllöt szolgám után — Itt vagyok, tekintetes ur. — Rendben van minden? — Aszondom. — Mi az, mit mondtál? — Mondók, hogy rőndben. — No jó; akkor indulhatunk. — Há? — Mi az? — Te ember, ma nem értelek! Milyen nyelven beszélsz velem? — Magyarul, lendvai délkétszben. — Talán dilektusban?! — Fenyő van a gyere, akármí. Hova mennék? — Ma, édes Píku, légy szives emem elvezetni a lendvai ligetbe, a parkba, a sétányba, vagy nem tudom én, mi van nálátok. — En sem tudok illesmerő, de maj megnezem a zu! Frájerát, talán kapnyi. — Mi az a „zu! Frájer”? — Bót. — Te szegény, hiszen azt nem boltban árulják, az kint van a „nagytörmészt báj-ólen”. Azt kérden, nines-e nálátok olyan hely, ahol sétálni, pihegni lehet? — Honne vőna? Itt van a zaszfalt. — De ahol hüselni is lehet? — Itt van a vasarsházába, a bírósági épületbe, meg a berkebe. — Szőrnűy ember vagy! Érts meg, valami zőidet akarok találni a városban. — Ja?! Akkor olvassa el Al-Sólen-Dvaynak a cikkeit a Híradóban és nézzen a tükörbe. — Píku, te úgy szemtelen fráter vagy! Mindjárt kapsz egy pofont. — Ja; akkor beszűntetem a munkát és a templomtér, „fason”-ban felütöm a sztrájknyát és nyelek port.

— Mit beszélsz?... Faszor?... Hol van? Hiszen eről beszélek!

— Ja? Hát mér nem beszél? Néma gyerekek még a zannya se érti a szavát. Hát mennék! — A portengeres elcsónakázunk a templomtérre, az ut. „fason”-ba.

— Na itt van! — szólt szolgám, mikor odaértünk.

— Hát ez a ti parkotok? ez a ti ligetetek és sétánytok?

— Ez. Hanem most kérdem érteni, mit kérdeszett a zur! Ugy-e, ollan parokról beszélt?

— Miről te? — Parokról.

— Mi az, te? — Hát ott lakik a pap.

— Parokiát gondolsz? — Azt.

— Hát én nem azt gondoltam, te pedig szamar vagy! De menjünk tovább...

Leevezünk a Kanizsai-utca felé. Ott a szögleten — szemközti a „Koronával” — látok árnyas lombot s gyönyörű fákat.

— Oj! — a ligeti bubja, a liget! Újjé a liget? — Ájté... a teje bubja. Az a zuradalmi kert.

— Míi? — A zuradalmi kert. Hanem azér más már tudom, miről beszélt előbb a zur. Ja, ollan csak-ugyan nines minálunk.

— Hát ez mi? — Ja ez a hercegé.

— Hát nem lehet az tőle elkenni a közönségnek, a közegészség és egyéb szempontból?

— Hát tudom én? — Hát nem tudod?

— Hát tudom? Persze, hogy persze. Tudom hát. Jövóre jár le a jelenlegi bércit, a város ki-vehetné bérbe a hercegűt, aztán rendezheté; mer hogy az most ugy se hoz semmit a konyhára, így meg használna a köznek. Hát nem?

— Hát nem? — Dehonem.

— Igazad van. Bérbe kellene venni. S ahogy én gondolom, a herceg — tekintve a közcél — olesőn, vagy talán ingyen is átengedné a kertet a városnak vagy a szepítő-egyesületnek. Csakhogy persze azt ó maga nem kínálja, hanem nektek kellene mozgattni érte a szátokat.

— Szé ez az! Ezt beszélem én is. Csakhogy minket nehez az megmozgatni!

— Tudom, tudom, — sőhajtottam szomoruan,

Az erdő titka.

Agynóltó vadorzó.

— Saját tudósítónktól. —

Még a múlt hónap második napján történt, hogy a városunktól nem messze eső alsó-szeményi erdőben agynóló találtak Vranovics Tamás damásai (Domasinec) ismert vadorzót. A megindított csendőri nyomozás folyamán kiderült, hogy Vranovicot úgy lőtték agyon, meg pedig minden valószínűség szerint kedvenc foglalkozása: orvadászat közben, mert mellette fektet a fegyvere is.

A dobri-csendőrség ezen az alapon kutatni kezdett a gyilkos után, ez azonban korántsem ment könnyen. A gyilkos nem hagyott maga után semmi nyomot s a gyilkosság is olyan korán a hajnali órákban történt, hogy tanúja sem lehetett a véres esetnek. A csendőrség tehát kénytelen volt azzal bénni, hogy egyelőre csak a sötétben tapogató, míg nem a véletlen rávezette a gyilkos nyomára.

Napok, sőt hetek múltak el a véres eset óta, mikor a nyomozást teljesítő csendőrk érdeklődni kezdtek azok után, akikkel Vranovicot együtt szokott vadászni. Ki is nyomatokt két vadorzót, névszerint Tökölői Jeromos és Perász István, akikről beigazolódt, hogy Vranoviccsal együtt szokták pusztítani a szeményei erdő vadait. Tökölit és Perászt tehát becitálták a csendőrségre és ott a két embert fagatni kezdtek a gyilkosságra néve. A két vadorzó kétségbeesetten tiltakoztak az ellen, mintha részük volna a gyilkosságon, de mikor a csendőrk azt kérdezték tőlük, hogy hol tartózkodtak a gyilkosság idejében, mindketten szörnyen zavarba jöttek s nem tudták elfogadható magyarázatot adni.

Tökölit és Perászt ezután a csendőrk leartóztatták és bekísérték a kir. járásbíróhoz foglaltába. Itt hat napig, f. hó 6-ig voltak vizsgálta fogságban, amikor Tökölői Jeromos beismerte, hogy ő lőtte agyon Vranovicot Tamást. Tökölői azt védekezett, hogy — a szőlőbe igyekvően, az erdőn vív keresztül az utjok, ahol vadászni kezdtek. Vadászat közben véletlenül lötte meg társát, mikor egy szép szarvast akart elejteni. A valószínűség azonban az mellett bizonyt, hogy Tökölői nem véletlenül, hanem gyilkos szándékkal lőtt Vranovicra, akire valaméit haragudhatott. Perász állítása szerint nem volt jelen a gyilkosság alkalmával, de azért — Tökölivel együtt — őt is fogva tartják a vizsgálát érdekében.

HIREK.

— **Személyi hír.** Nagy Albert, az Esterházy hercegi hitbizományi uradalmak kormányzója, az elmúlt hét több napján városunkban időzött hivatalos ügyekben.

— **Mándy Sámuel Alsólendván.** Kántorjánosi Mándy Sámuel, a baranyaszentlőrinci kerület országgyűlési képviselője, földbírtokos és az alsólendva-nemphy uradalmak bérleje, pénteken autóbilon városunkba érkezett. Innen rövid időzést után Lentibe ment át, ahol lapunk zártkörű is tartózkodik.

— **Csendőrségünk szemléje.** Róma y Béla, székesfehérvári csendőrkéreltőri tisztviselő, csendőrk-örnyag, folyó hó 14-én városunkba érkezett s másnap szemlélt tartotta a helybeli csendőrség felett.

— **Főúri eljegyzés.** Belatinéről jelentik: Az ősi battyalványi (rakicsányi) kastélyban főúri nász készült. A család szép virágzálat, néhai Saint Julien Kelemen gróf salzburgi helytartó és neje, Bathányi Georgina grófnő leányát, Saint Julien Iona grófnőt eljegyezte Dürckheim Alfréd gróf nagybírtokos, az osztrák főnemesség egy előkelő tagja.

— **Egyházmegyei hír.** Novák Dező szepetkei segédlelkész a szombathelyi harmadik rendszerezett hitoktatási állásra kinevezett. Helyébe küldött Sütő Ferenc csesztregi segédlelkész, ennek helyébe pedig Csesztregre Bédics Mihály új áldozar jon.

— **Kinevezés.** A m. kir. igazságügyminiszter Berkes Béla zalaegerszegi kir. törvényszék díjnokát a körmenői kir. járásbíróhozgró irnokká nevezte ki.

— **Eljegyzés.** Felhér Ferenc budapesti műtaszalos eljegyezte Toma Erzi kisasszonyt Alsólendván.

— **Áthelyezés.** Legény Elemér alsólendvai Máv. hivatalnokot, lapunk jeles-tollu szorgalmas munkatársát, a szombathelyi füzletvezető a m. kir. államvasutak Budapest—Győr—Fehérg—gráci fővonalánál Szentgotthárd állomására helyezte át.

— Legény Elemér két esztendővel ezelőt került vasuti állomásunkra s ez alatt az idő alatt nagy-számban ismerőse és jóbarátja tett szert, akik most bizonyára ösztönben fájálják a nem közönséges műveltségű fiatalember távozását. Legény Elemér állandó nagy elfoglaltsága dacára is tudott magának időt szakítani arra, hogy jobbarait számát szaporítsa s részt vegyen a társadalmi életben, és ami ideje azon felül maradt, azt lapunknak, az ő dolgozatait mindenkor szívesen fogadó olvasó-közönségünknek áldozta fel. Munkatársunk távozása nagy veszteség aranyifjúságunkra néve is, melynek ő egyik szimpatikus, kedvelt tagja volt, de a legnagyobb veszteség bennünket ért, akik ezután monduk neki öszinte istenhözadót, kívánva neki, hogy pályáján kísérje a szerencse állandó csillaga s eközben tartsa meg lapunkat, melynek — hisszük — továbbra is büszges munkatársára marad, kedves emlékezetében.

— **Vasuti hír.** A Szentgotthárdra áthelyezett Legény Elemér pótlására a szombathelyi füzletvezető Álbér Ferenc forgalmi díjnokot helyezte állomásunkra.

— **Csiszák Károly — igazgató.** Mint örömmel emlékszünk, Csiszák Károly leendő-hosszszulati tanító, a nevelésügyi régi munkása, igazgatóvá avaszták. A tanfelügyelő igazgatói Csiszáknek, hogy a választás és közzétételügyi miniszter f. évi szeptember hó 1-én kelt 46027. sz. rendeletével, évi 200 korona igazgatói pótlék élvezete mellett — érdemeinek elismeréséül — igazgatóknak nevezte ki.

— **Betiltott állatvásár.** A Cserföldön (Cserenesőc) és környékén fellépett száj-és körfömjája miatt a holnap, azaz hétfőn Cserföldön megtartandó országos vásárra a hasított körmű állatok felhajtását Arva y Lajos alispán megtiltotta.

— **Izr. istentiszteletek sorrendje.** A helybeli izraelita templomban az istentiszteletek a f. hó 17-ikén megkezdődő bűnbánó (Szeliózhós) napokon és az utánuk következő nagy-ünnepeken az alábbi időpontokban veszik kezdetüket: Szeliózhós az első napon és Erev Róshasónó napján, azaz szeptember 17-én és 22-én reggel 5 órákor; Szeliózhós a többi napokon reggel 6 órákor; Sächarisz Róshasónó két napján, szept. 23-án szeptember és 24-én 6 órákor; Muszaf Róshasónó két napján d. e. 9 órákor; Mincha Róshasónó két napján délután 4 órákor; Mincha Erev Jomkipur napján délután 5 órákor; Mincha Erev Jomkipur napján október hó 1-én délután 3 órákor; Kól Nidre délután 5 órákor.

— **Tüz az ivánkövi erdőben.** Kedden délután 1 órákor hirtelen almarizott tűzoltóinkat. A tűzoltókat a városunktól mintegy 3 km. távolságra fekvő u. n. ivánkövi erdőhöz hívták, amely ismeretlen okból kigyulladt. Mire azonban tűzoltóink kiértek, a könnyen veszedelmes váható tűz elárult. Az erdőből, amely a közbirtokosság tulajdona, körülbelül két holdnyi területen elégett.

— **Új balatonai telefonállomás.** A pécsi posta-és távírá-igazgatóság értesítése szerint a Balaton melletti Lelle és Balatonfűred között fekvő Szárszó közönségben a keresek. miniszter által engedélyezett telefontelepnek megnyit.

— **A muraszombati követ becsülete.** —

A múlt évi általános választások alkalmával Muraszombatan és a kerületben, mint egyebütt, gombamódra termelt a kortesnőta. Az egyik kortesnőtaban úgy vágott a rim, mint az inkriminált mondat állítja, hogy Hartner Géza vaskereskedő, a muraszombati kerület követe, megcsalta dr. Pörkölyt Mihály celdőmölki ügyvédet, volt képviselő-jelöltet is. A választás után Hartner Géza egyenesen a szombathelyi kir. törvényszékre szaladt, ahol sajtóügyi feljelentést tett a csipős vers szerzője ellen. A szerzőt azonban nem sikerült kinyomozni, a bíróság tehát a fokozatos felelősség alapján Balkányi Ernő nyomdatulajdonos, lapunk kiadója ellen indította meg az eljárást, mert a vers kiadóknak muraszombati nyomdájában nyomtatott. A törvényszék vádatánsa azonban meg a mult esztendőben megszüntette az eljárást Balkányi ellen. Hartner Géza, akinek nagyra fájhatott a kortesnőta, fel-folyamodással elt a győri kir. táblához, a mely Balkányit vád alá is helyezte. — Ebben az ügyben a főtárgyalást szombaton, f. hó 9-én tartotta meg a szombathelyi kir. törvényszék. A büntető tanácsban dr. Kovács Gyula elnököt, szavazóbírák voltak dr. Giay Frigyes és dr. Havasy Béla. Hartner Géza, bár egész nap Szombathelyen tartózkodott, nem jelent meg a tárgyaláson, hanem dr. Geszner Imre szombathelyi ügyvéddel képviseltette magát. Balkányi védelmét Czifrák János dr. muraszombati ügyvéd látta el. — A bíróság felosztatván az inkriminált kortesnőta, Balkányi kihallgatásával folytatta a tárgyalást. Balkányi kijelentette, hogy nem érti magát büntetőnőnek. Ő Alsólendván lakik, a kortesnőta pedig muraszombati nyomdájában lett kinyomtatva, így csak a vers kinyomtatása után szerzett arról tudomást. A vers szerzőjének kiletét nem tudja s azt sem, miként került nyomdájába a kézirat. De egyébként is csodálja, hogy Hartner Géza sérelmesnek tartja ezt az ártatlan kortesnőtat, holott amikor az újságok megírták róla, hogy eladta magát 25 ezer koronáért a munkapártos s aztán cserbenhagyta a pártot, csak egy szóval sem tiltakozott a súlyosan difamáló közlemények miatt. — Ezzel befejezést is nyert a bizonyítási eljárás és a bíróság Geszner ügyvéd vád- és Czifrák ügyvéd védekezésé után meghozta ítéletét, melyben Balkányi Ernőt a fokozatosság elve alapján, az enyhítő körülmények figyelembevételével, rágalmasz vétségé miatt 30 korona fű-és 20 kor. mellékbüntetésre ítélte és elmarasztalta a perkövetés megfizetésében. Balkányi és védője természetesen feleltek az ítélet ellen.

— **Tanügyi kinevezés.** Horváth István káptalan helynök Nemethy János bántornai kántortanító, a tanügy terén kifejtett sok évi eredményes működésének elismeréséül, valamint hogy az iskolavezetéségyöntetűbb legyen, igazgatótanítónak kinevezte.

— **Zalavármegye közgyűlése.** Zalavármegye törvényhatóság bizottsága hétfőn és kőgyűlőtalog kedden tartotta szeptemberi rendes közgyűlést Arva y Lajos alispán elnöklete alatt. A közgyűlés legfontosabb tárgya az állandó választmányának lapunkban is ismertetté javaslatja volt, a verses hírcsátrákora vonatkozólag. Az állandó választmányi javaslatához elősnek Bosnyák Géza orsz. képviselő szözlött. Beszédében felhívta a közgyűlést, hogy az állandó választmányi javaslatához képest, Versce városnak azt az átiratot, mely tiltakozik az obstructió ellen, tegyék íratárba. Indítványozta, hogy a közgyűlés tiltakozzon a katonai javaslatok ellen és kowelje az általános, egyenlő és titkos választójog törvénybe iktatását. A közgyűlés Bosnyák Géza indítványát többek hozzájárulása után elfogadta. A közgyűlésen felelőztalt Eitner Zsigmond országgyűlési képviselő is, aki tiltakozott azon rágalom ellen, hogy ő nem akartá öszintén az általános, egyenlő és titkos választójogot. — Ezután az argentinai húsbuzhatal ellen tiltakozott a közgyűlés, majd pedig kisebb-nagyobb megyei ügyek tárgyalására tértek át.

— **A megvalósulás felé.** A Szentháromság-hegyi Hadik-múvelő telt állapotha helyezésére a városi képviselő-testületből alakult bizottság, melynek élén Raffensperger József, dr. Józsa Fábán és Matyasovszky Vince állanak, már nagyjában megállapodott a terv kivételére nézve. Az általunk gyűjtött 1000 koronából végre kiemlék szegénytelen helyzetéből azt a legendés alakot, amely éveken át, egészen addig, míg mi kezünkbe nem vettük az ügyet, a legelhangyább állapotban volt. A bizottság a rendelkezésre álló ezer koronából egy bizonyos összeget Hadik-misعالap címen letétbe helyez s ennek kamatjából évente fent a Szentháromság-kápolnában a lovak felkeldővért egy-egy misét szolgáltat. A bizottság az ügyekörösőba való helyezést még az idei ősze tervezsi s erre az ünnepségre megívja a lovak leszármazottait.

— **Huszárok átvonulása.** A Regedében, Grácban és Marburgban állomásozó es. és kir. 16-án huszárezred tisztikara és legénysége, a balatonmenti nagygyakorlatról hazamenőben vasárnap délelőtti városunkba érkezett. A huszárok masnap reggelig tartó pihenés után folytatták utjok-aköz állomási helyük felé.

— **Allategészségügy.** A gyertyános körjegyzőség területén uralkodó szaj- és körömfájás a múlt héten megszűnt.

— **Cserföldi esendélet.** Szombaton este füttegek puffogása, revolverlövés és a viaskodó három hármasja tette zajosá a cserföldi Pollák-égy vendégő különben csendes környéket. Egy történt a dolog, hogy midőn T. o. m. p. Ivan, Polák Izidor és Kustec János cserföldi lakosok a kormcsában szép csendben izogattak, egyik adorje beállított a kormcsaba két erősítő ember, szerdájánval ember, Szejm Ivan és Meritk Matyas és mindjárt azzal kezdtek, hogy a három cserföldi szindalimák. Ebből verekedés támadt s egy késszúrás olyan szerencsétlenül ért Meritk hasát, hogy a beléi rögön kifordulnak. Meritk, kinek sérülése életveszélyes, dr. Skrlécz Mihály mureszombati orvos vette ápolás alá. Az esetről jelentést tett az alsólendvai kir. járásbíróaság.

— **Nagy erdőtűz a járásban.** Szerdán — mint tudóstúnok írja — igen nagy erdőtűz pusztított Lendvavásárhely és Bántornya között. A tűz délelőtt úgy tíz óra tájban keletkezett az erdőben és a nagy szél és szárazság folytán igen rohamosan terjedt, úgy, hogy néhány óra múlva közel 2 kilométernyi terület állott lángokban. A tűzet óriási erőfeszítéssel csak késő este sikerült lokalizálni. Addigra — hír szerint — mintegy háromszáz hold elegend. A tűz oka ismeretlen. Az erdő hereg Esterházy Miklós tulajdonja.

— **A „Vasárnap Ujság”** szeptember 17-iki száma sok érdekes kepet közöl a Nemzeti Szalon elő kiállításáról, Edison budapesti látogatásáról (köztük Ber Dezős ügyes rajza), a nemzetközi presbyteri kongresszus dunáról látogatásáról, a posonyi Petőfi-szobor feltejezéséről, a margitszigeti nagy katonahangversenyéről, a dunántúli tovas-hadgyakorlatról, Helena szerb hercegnő házasságáról, a repülőgépek repüléséről a francia hadgyakorlatokom a kora mátt vasárnap déli helyezéséről, a gödöllői új villamosvasútról, sőt Szepirodalmi olvasmányok: Kalfika Margit regénye, Lengyel Géza novellája, Kozsztályai Dezős és Elek Ádám verse. Atherton angol fordított regénye, egyébb közlemények, kritikák a londoni Lloydról, a látatlanlag estgötekről, tárcákak a herőri s a rendes leti rovatok. Irodalom és művészet, sakkjáték, stb.

— **A „Vasárnap Ujság”** előzetési ára negyedeve óra korona, a „Világörök”-al együtt hat korona. Megrendelhető a „Vasárnap Ujság” kiadóhivatalában (Budapest, IV. ker. Gyevem-utca 4 szám). — Ugyanitt megrendelhető a „Képes Neplap”, a legelősből uság a magyar nép számára, felvére két korona 40 fillér.

— **Halálos esés a szilvafáról.** Jámbor Sándorné lendvavásárhelyi asszony folyó hó 3-án szilvát szedett egy magas fáról Szedés közben elvesztette az egyensúlyt, leestett a fáról és azonnal szörnyet halt.

— **Az őrmester pénze.** A vasárnap városunkba érkezett huszárezredből egy század legénység Petescházra látogatott. Ott volt a Petescházra szállásoltak között Mezei János őrmester is, aki keservesen fogja megmunkálni a petescházai pihenőt. Mezei őrmester vasárnap délelőtt guszttal kapott egy kis csirkécsapenyére, miért is elment özv. Tropsz Imréné házához, hol két kis csirkét ki is akudott. Mig Tropszné

a csirkék összefogdosásával foglalkozott, az őrmester a közel hátszáz koronát tartalmazó duzzadt pénztárcáját az asztalra tette. Egyszerre a pénztárca eltűnt és hiába keresték, nem került elő. A lopással a szabóban tartózkodó övezlet Gyurica Vendelnt gyanúsítják, aki masnap itt Alsólendván több üzletben nagyobb bevásárlásokat eszközölt. Gyuricáné tagadja a lopást, de azért a csendősről letartóztatták és bekísérték az alsólendvai kir. járásbíróaság fogházába.

— **A Déli Vasút és alkalmazottai.** Megírjuk, hogy a Déli Vasút munkáisi szerelmi orvoslása céljából Nagykanizsán négyüléssel rendeznek. A munkások négyülését bejelentő kiáltványainak azonban nem lett meg a kelte hatása, amennyiben a korábbi, Nagykanizsán megtartott gyűléseken összetelgalt kívánások nagy részét a választásúsga máig sem intézte el. A vasutas munkások 25 tagú bizottsága most — mint Nagykanizsáról írják — újabb harcias hangú felhívást bocsátott ki, amelyben a négyülési határnapjauk október hó 1-ét jelölte meg.

— **Szerencsétlenül járt bucsusok.** F. hó 8-án bucsu volt Bucsuszentlászló községben. A huszárok többen elmentek Alsólendva vidékére, így Kislakósról is s másnap ki gyalogyszerel, ki kocsin, ki rög vonattal tért vissza a községbe. Szabó Ferencné, Balogh Józsefné és Szabó Györgyné kislakósi asszonyok a bucsu után vonattal jöttek Csomödérgre, ahol már vártek Szabó Pál kislakósi lakos a kocsijával. Aüg, hogy az asszonyok a kocsin elhelyezkedtek, a tovább induló vonat zajától a kocsi elé lovatok megbokrosodtak és a kocsi egy nagy ürköba borították. A kocsinban ülők magas ívben repültek ki a kocsióból és mindnyájan életveszélyesen megbesebültek. A kocsi darabokra tört s a megvadult lovakat csak a szomszéd községben tudták megfékezni.

— **Meglőtt vadór.** A hármasmalmi erdőben pentecken este felé rálöttek Varga István patesházi vadórra. A lövés Vargát a combján találta és súlyosan megbesebítette. Vargának volt amnyi ereje, hogy a merénnyel után vette magát, de elfogott nem tudta, mert az erdő sűrűjében elment. Varga azt hiszi, hogy a merénnyet Fehér József patesházi lakos követte el. Varga ugyanis kevéssel a merénnyel elkövetése előtt orvadászaton ért Fehért, akivel egy kis szóváltás is támadt. Fehért tagadása ellenére a csendőrség letartóztatta és bekísértte az alsólendvai kir. járásbíróaság fogházába.

— **Valóságos Emke-számot** produkáltak lapjaink a héten az „Ország-Világ” szerkesztői: Váradt Antal és Falk Zsigmond dr. Egy érdekes cikkelyben ismerteve azt az igazán kalápmegemlére készítő munkásságot, melyet közönlődési egységeitök legjelentékenyebbike, az Emke az erdélyi magyarság megtartása és kulturális szemvönra emelése érdekében mostani nevedszázados jubileumát kilépett: nagyamú érdekes illusztrációt mutat be az erdélyi nevezetességekről, s a kultúrregészlet nagy részletéből dolgban érdemeket szerzett fer iam és honfiamain kívül nem kevésebb mint nyolcvanötötökön tar a ének a fotomechanikus után készült képmását. A viágihérs francia és angol képes lapok sem lehetnének többre képesek, mint az Ország-Világ, melynek minden egyes száma a meglátású a szociáliság szeretettel teljes burgálna és a káldó nagy adoztatásúsga. Az Emkerek vonakozó kepek nagy sokaságán kívül Kaufman Arisztidól és Jan Vermeer-eről latunk e számban egy-egy kedves reprodukciót, s ezenféléll még egy tíz érdekes zsánerkepet. A lap változatos, ügyes összállítású szövegrészeiben pedig a kitűnő szepirodalmi dolgozatokak egész serege követi egymást. Betűrendben veve: Bánász László dr., Berai Miklós, Esty János, Falk Zsigmond dr., Jagadich Kálmán, Rosenbach Kátfiza, Chustereck Cseckeman Ilona, Tórnácz Kovács Henrik és Váradt Antal nevei azok, amelyekkel az Ország-Világ e számban találkozunk.

— **Nagy Tüz Mureszzerdahelyen.** Csütörtökön délután — a változatoság kedvéért — a szomszédos Mureszzerdahelyen aratót a városkacs. Igen, aratót, mert rövidébb idő alatt annyi lakóház és melléképület, amennyi Mureszzerdahelyen elégett, el sem éghetett volna. A tűz kora délután keletkezett. Baka és Antal portáján. Bakacsok a mezőre igyekeztek s mielőtt elindultak volna, Bakacs pipára gyújtott. Valószínűleg az elbottot gyufától tüzet fogott a száraz fü, mely meggyújtotta a közelben álló szalmakazlat. A kazalról átcsapot a tűz Bakacs lakóházára, innen a pajzra, innen a szomszédos házra. Sok száz ember gyűlt össze a vég színhelyén, a kis eskályvály, ki vödörrel, a meg szivattyúval ment a vész elnyomására, de minden erőlködés hiábavalónak bizonyult a rettenetes elemmel szemben. Délután 4 órákor egész csomó ház állott lángokban s ekkor a mureszzerdahelyiek besűrűgöztek Alsólendvára a tüzoltókat. Fel öt órákor ért állomásunkra a sürgöny, amikor Mureszzerdahelyen egy egész utca égett, de tüzoltóknál — nem tudjuk, miért — nem mentek a szorogatótt mureszzerdahelyiek segítségére. Késő esteig tartott a tűz, amikorka 4 lakóház, 12 paktá, sok egyéb melléképület és állat égett el. A kár, melynek csak egy része térül meg, jelentékeny.

Pályázati hirdetés.

Az Esterházy hercegi hitbizományi javakhoz tartozó, Zalavármegyében fekvő következő bércsoportok 1912. év november hó 1-től kezdődőleg legalább tizenkét évre bérbeadóik:

1. Lendvaujalu — Aligvár	2427	kat.-hold 723	□-ól kiterjedéssel
2. Patesháza — Pince	1146	„ 76	„ „
3. Gyertyános-Gyulapuszta	643	„ 24	„ „
4. Rédcis-Szabólakos	1016	„ 1301	„ „
5. Hidvég	217	„ 289	„ „
6. Nyakasháza	359	„ 1077	„ „
7. Filóc	398	„ 1168	„ „
8. Zsitók	334	„ 12	„ „
9. Kerkakutas	474	„ 1000	„ „
10. Lenti-Lentikápolna	1746	„ 681	„ „
11. Lentszombathely-Gálos	691	„ 498	„ „
12. Pódeföld	1153	„ 196	„ „
13. Bánoksztyörgy-Lasztonya	2162	„ 327	„ „

Mindösszesen 12.770 kat. hold 972 □-ól

Az ajánlatok kellő referenciákkal, melyek az illető ajánlatot tevő eddigi működésére, vagyoni viszonyaira és személyi állapotára vonatkoznak, a hitbizományi javak kormányzóóságához Esterházára (Sopron vármegye) 1911. október hó 31-ig adandók be.

A bérbeadó birtokra vonatkozó bővebb adatokra nézve az alsólendvai hercegi gazdasági intéző ad felvilágosítást, hol a hivatalos órák (9-12 és 2-6) alatt f. év október 31-ig a bérleti feltételek is megtekinthetők.

Alsólendva, 1911. szeptember hó 12-én.

Nagy Albert
kormányzó.

3878 911. tkv. sz.

Árverési hirdetmény kivonata

Az alsólendvai kir. járásbírósg mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy dr. Chlilkó Sándor végrehajtónak Szunyog Pálné Németh Ráchel rezneki lakos végrehajást szenvedett elleni 134. kor. 98 fill. tökékevetelés és jár. iránti végrehajásti igényben a zalaeagerszegi kir. törvényszék (az alsólendvai kir. járásbírósg) területén levő a rezneki határban lévő:

I. a rezneki 20 sz. tkjvben A $\frac{1}{2}$ + 1. 4. sorsz. 257 b. 341 a. 522 b. 567 a. hrsz. alatt felvett (rét a zsbialjai dűlőben, szántó a sötetes dűlőben, szántó a rétyakori dűlőben, szántó a hosszú dűlőben) ingatlanokra összesen 550 kor.;

II. az ottani 34. sz. tkjvben A $\frac{1}{2}$ + 4. - 5. sorsz. 872.953. hrsz. a. felvett (rét a hollocserta dűlőben, rét a baksa-aljai dűlőben) ingatlanoknak a B. 4. sorsz. szerint Szunyogh Pálnét illető részére 335 kor.;

III. az ottani 71. sz. tkjvben A $\frac{1}{2}$ + 2. - 3. sorsz. 142. 144., 421., 572., 604., 819., 902. hrsz. alatt felvett (ház 68. sz. alatt udvarral és kerttel a beltelkekben, szántó a beltelkekben, szántó a külső galas dűlőben, szántó a berekdűlőben, szántó a külsőtelek dűlőben, rét a sárberék-dűlőben, rét a gaborretén) ingatlanoknak a B. 9. sorsz. szerint ugyanott illető részére együttes 689 kor.;

IV. az ottani 342. sz. tkjvben A $\frac{1}{2}$ + 1. sorsz. 518 b. hrsz. alatt felvett (szántó a rétyakori dűlőben) ingatlanok a B. 2. sorsz. szerint ugyanott illető részére 198 kor.;

V. az ottani 356. sz. tkjvben A $\frac{1}{2}$ + 1. sorsz. alatt felvett (ház 21. sz. a. udvarral és kerttel) ingatlanok a B. 5. sorsz. szerint ugyanott illető részére 619 kor. ezennel megállapított kiáltási árban és pedig: az I. alatti ingatlanra C. 3. sorsz. szerint a 3585 1890. tk. sz. végzéssel özv. Kulcsár Istvánné szül. Nagy Verona javára bekebelezett tartási jog, illetve kiötymény teljes feltartásával az árverést erendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok

1911. október hó 3-án délelőtt 9 órakor

Resznek községhezánál a megállapított kiáltási áron alul is eladati fognak

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becserának 10% -át készpénzben vagy az 1881. LX. t.-c. 42. §-ában jelzett árfovallyal számított és az 1881. nov. 1-én 3333. sz. a. kelt. uj. miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt övadeképes értékpapírral a kiküldött kezehez letenni, vagy az 1881. LX. t.-c. 170. §-a értelmében a bánatpenznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismerményt átszolgáltatni.

A kir. bíróság tkvi hatósága.

Alsólendva, 1911. június 28.

Vidra, kir. jbró.

Hirdetések jutányosan felvételnek e lap kiadóhivatalában.

Jó ruhához jó szappant használjunk! ==

Finom fehérneműjének, drága ledőncinek, finom csipkéinek és himzéseinek mosásához csak a tisztító jó szappant használjon. Győződjön meg róla, hogy az igazán kitűnő szappan használata milyen előnyös. A saját érdekében kérjék, hogy az összes szappanok közül a legjobbát, a SCHICHT „SZARVAS” MOSÓSZAPPANT vásárolja. — Az Ön háztartásában semmi sem olyan rossz, hogy azt közönséges szappannal kellene mosnia. — Mossion mindent a SCHICHT „SZARVAS” MOSÓSZAPPANNAL, mert legnagyobb kiadósága folytán és a legelőbb szappan.

4513 911 tkvi szám.

Árverési hirdetmény kivonata

Az alsólendvai kir. bíróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Muhr József radkerburgi lakos végrehajátónak Mudrjicza István Belatiné lakos végrehajást szenvedett elleni 200 K tőke követelés s járulékai iránti végrehajásti igényben a zalaeagerszegi kir. törvényszék (alsólendvai kir. járásbírósg) területén levő nevezett végrehajást szenvedett nevén álló I. belatiné 64. sz. tkjvben A $\frac{1}{2}$ + 4. sorsz. 509. hrsz. alatt felvett (legelő a pázniki dűlőben) ingatlanra 765 kor.;

II. Ugyanottani 310. sz. tkjvben A $\frac{1}{2}$ + 1. sorsz. 81. hrsz. a. alatt felvett (ház 120. sz. a. udvar és kert) ingatlanra 936 kor. ezennel megállapított kiáltási árban az árverést erendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az

1911. október 2. napján d. e. 10 órakor

Belatiné községhezánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiáltási áron alul is eladati fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becserának 10% -át vagyis 75 kor. 50 fill. és 93 kor. 60 fillért készpénzben vagy az 1881. LX. t.-c. 42. §-ában jelzett árfovallyal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt. m. kir. I. M. r. 8. §-ában kijelölt övadeképes értékpapírral a kiküldött kezehez letenni, vagy az 1881. LX. t.-c. 170. §-a értelmében a bánatpenznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismerményt átszolgáltatni.

A kir. bíróság mint tkvi hatóság.

Alsólendva, 1911 június hó 20.

Vidra s. k. kir. jbró.

3862 911. tkvi. sz.

Árverési hirdetmény kivonata

Az alsólendvai kir. bíróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Schönwald Jakab és fia cég végrehajátónak Dervarics Jánosné, Dex Terez végrehajást szenvedett elleni 350 korona tökékevetelés és jár. iránti végrehajásti igényben a zalaeagerszegi kir. törvényszék (alsólendvai kir. bíróság) területén levő Alsólendva községben lévő, az alsólendvai 1343. sz. tkjvben A $\frac{1}{2}$ + 1. sorsz. 136. hrsz. alatt felvett ingatlanra (kert a beltelkek) 2849 kor. ezennel megállapított kiáltási árban az árverést erendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az

1911 évi szeptember 25. napján d. e. 9 órakor

a kir. bíróság mint telekvi hatóság hivatalos helyiségben megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiáltási áron alul is eladati fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becserának 10% -át vagyis 284 kor. 90 fill. készpénzben az 1881. LX. t. c. 42. §-ában jelzett árfovallyal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt. m. kir. igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt övadeképes értékpapírral a kiküldött kezehez letenni, vagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpenznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismerményt átszolgáltatni.

A kir. bíróság mint tkvi. hatóság.

Alsólendva, 1911 június hó 24.

Vidra, kir. jbró.

Vasuti menetrend.

Érkezés.	
Zalaegerszeg felől:	Reggel 6 óra 25 perckor
	Délután 2 " 17 "
	Este 8 " 27 "
Csáktornya felől:	Reggel 6 " 55 "
	Délután 2 " 03 "
	Délután 5 " 21 "
Indulás.	
Csáktornya felől:	Reggel 6 óra 34 perckor
	Délután 2 " 27 "
	Este 8 " 43 "
Zalaegerszeg felől:	Reggel 7 " 10 "
	Délután 2 " 18 "
	Délután 5 " 36 "

Eladó butorok.

2 szoba (egy ebédlő és egy háló) butor és konyhaberendezés eladó dr. STRASSER ÁRMINNÉNÁL Alsólendván, Tivadar-ház.

Mossunk csakis SCHICHT szappannal!!

A ruha kétszer olyan sokáig fog eltartani, mint azelőtt és még akkor is olyan lesz, mintha teljesen új legyen. — A SCHICHT „SZARVAS” MOSÓSZAPPAN nemcsak hogy a szennyeztet távolítja el, hanem konzerválja a szövetet és a színeket uj fényt és új kinezést kölcsönöz. Meggátolja, hogy a ruha a mosással összenemjen, vagy strétsékek s az annak tulajdonítható, hogy ezen szappan hideg vízben is teljesen feloldódik és vele könnyen moshatunk.

Ügyeljünk a SCHICHT névre és a SZARVAS jegyre, mely minden darabon látható!

EPPINGER SAMU

gőzmalomtulajdonos Alsólendván

Értesitem a t. gazdákat és földbirtokos

= urakat, hogy saját hazamnál =

az összes gabonaneműeket

bármilyen mennyiségben, mindenkor a

legmagasabb árért vásárolom.

EPPINGER SAMU.

„M-i-i-4? — Papa megengedte! Hisz' valódi JACOBI

fele Antinicotin-cigarettahüvelyek fadozobban!

Vigyázzon! Csakis a „JACOBI” jelzéssel valódi!

„MILY ESETEKBE VAN VÁLÓPERNEK HELYE?”

Nepies jogi útmutató a jogászok és a nagyközönség számára.

Tartalmazza az összes válokokat igen érthető népies nyelven, a címlapján rendkívül érdekes, a valni készülő hazatelek bősz haragját ábrázoló képpel.

írta Dr. Gerő Ernő bpesti ügyvéd.

ÁRA 1 KORONA.

A mű megrendelhető lapunk kiadóhivatala utján.

965 1911. véghr. szám.

Arverési hirdetmény.

Komlós M. Miksa végrehajtató javára végrehajtást szenvedettnek a zalaezerszegi kir. járásbíróság 1911. Sp. ll. 344 3. sz. kielégítési végrehajtást és az alsólendvai kir. járásbírószág 1911. V. 496 2. sz. kiküldetési rendelő végzése alapján 97 kor. követelés és járulékaik kielégítésére Göntérháza községben

f. é. szeptember hó 26-án d. e. 9 órakor

lovak, szekerek boltiárak és egyéb ingóságok 4676 korona 20 fillér becsértékben bírói árverés útján fognak eladatni a következő általános árverési feltételek mellett:

Ha a tárgy becsértéke meg nem ígértetnék, az a kiküldötti áron alul is a legelsőbet ígéro által megvetnek jelentetik ki még akkor is, ha más árverelő által ígértet nem tétetett. Minden tárgy vételára azonnal készpénzben fizetendő, melynek lefizetése után az elárverezett tárgy a vétő birtokába adatik. Ha a legelsőbet ígéro a vételárt azonnal le nem fizetné, a tárgy azonnal újabban árvereltetik s ez esetben a fizetést nem teljesítő árverelőnek a netaláni többletbez igénye nincs, ellenben a netaláni kisebb összeget pótolni köteles és az árverés további folyamán részt nem vehet.

Alsólendván, 1911. szeptember 12.

Havéi, kir. bir. vhajót.

Gyönyörű hangu fiatal énekes

kanárik páronként, vagy csak himek, jutányosan eladók. Valóságos diszci egy uri háznak!

Venni szándékozók felvilágosítást nyerhetnek

BALKÁNYI ERNŐNÉL ALSÓLENDVÁN.

Megérkeztek üzembe a legszebb és legdivatosabb, művészes kivitelű **képeslevelezőlapok** melyeket jutányos árért árusítok. **BALKÁNYI ERNŐ** Alsólendván.

SCHMIDT EDE

ZONGORATERME

- CSÁKTORNYA. -

AJANLJA ELSŐRENDŰ MINŐSÉGŰ ZONGORÁIT ÉS HARMONIAMAIT A LEGMODERNEBB KIVITELBEN. -

Zongorák . . . már 500 koronától feljebb.

Harmoniumok . . . 150 „ „

Czimbalmok . . . 100 „ „

Következő világhírű cégek raktára: Bösendorfer, Oeser, Ehrbar, Förster, Schmiédrel & Kunz, Laubberger & Gloss, Malivanek, Dörr, Mannborg, Kotykiewicz, Weidig, Petrof, Chmel, Pemettschke, Koch & Korselt, Stingl.

Igen olcsó átjártzott hangszerek folyton kaphatók. Régiéket átsereltek újra. — ZONGORAKÖLCSÖNZÉS. — Részteljesítés áremelés nélkül.

52-18

KOVALD PÉTER és FIA

cs. és kir. szab. kelme- és szőrmefestő, vegyisztítő és gőzmosógár

BUDAPEST, VII. KER., SZÖVETSÉG-UTCA 37. SZÁM

megbízói kényelmét szem előtt tartva elhatározta, hogy minden tekintélyes vidéki városban képviselést lélestit és ezáltal módot nyújt a nagyérdemű közönségnek arra, hogy cégét — a csomagolás és postaköltség mellőzésével — közvetlenül felkereshesse. **Alsólendván**

SCHRANTZ ELEK divatúró- és varrógéperkedő

vette át a képviseletet és a gyár rendes áraiban vállalja az uri-, női- és gyermeköltönyök, disztit és butorszővetek, függönyök, kézimunkák, szőnyegek, csipke- és végárak, szőrmék stb. vegyisztítást és festést.

UGYSZINTÉN ÁGYTOLLAK TISZTÍTÁSÁT ÉS FEHÉRNEMŰEK MOSÁSÁT IS!

A n. érd. közönséget biztosíva kifogástalan munkájáról és mindenkor méltányos árral, szíves jóindulatába és figyelmébe ajánlja a képviseletet és számos megbízást kér a

15-7

KOVALD PÉTER és FIA cég.**Keil-lakk**

„Keil-Lakk”-nál jobb máz nincsen, Asszony mondja: ez a kincsem! A padló ugy fénylik tőle. Nem is kell sok máz belőle; Kevés munka, semmi kín, Barna vagy porszürke szín. Figyelmet csak arra tegyen, Hogy az mindig „Keil-Lakk” legyen! Ajtó, mosdó, ablakpárkány Oly fehér lesz, mint a márvány,

Ha „fehér Keil-Lakk”-ot veszünk S vele mindent jól befestünk. Konyhabutor, asztal, szék, ltt van „Keil-Lakk” azurkék. Kerti butort fessünk zöldre, Gyermeknek örmére. „Keil-Lakk”-ból van minden szín, Kék, piros, zöld-rozmarin. Szóval: ház vagy nyárilak, Mindig legyen ott „Keil-Lakk”!

MINDENKOR KAPHATÓ:

ARNSTEIN BENŐ (Graner Testvérek utóda) cégnél ALSÓLENDVÁN

6-2 és ASCHER B. ÉS FIA cégnél MURASZOMBAT.

BUTOR!! Asztalos és kárpitozott, valamint vas- és rézbutorok nagy raktára.**Schwarz Lipót** Varasd.

Legolcsóbb, legelőnyösebb bevásárlási forrás teljes menaszonyi kelengyék, szállodák, vendéglők és magánosok részére.

Képes mintakönyv kívánatra ingyen!

52-13